

Sygn. akt III AUa 221/16

Sygn. akt III AUz 35/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Alicja Podlewska
Sędziowie:	SSA Grażyna Czyżak SSA Barbara Mazur (spr.)
Protokolant:	stażysta Katarzyna Kręska

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2016 r. w Gdańsku

sprawę: (...) w B., J. S. i B. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o składki

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

od wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 7 grudnia 2015 r., sygn. akt VI U 633/14

i na skutek zażalenia (...) w B. na postanowienie zawarte w punkcie 2 wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 7 grudnia 2015 r., sygn. akt VI U 633/14

I. zmienia zaskarżony wyrok i oddala odwołania;

II. umarza postępowanie zażaleniowe;

III. zasądza na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za II instancję od:

- (...) w B. kwotę 900,00 (dziewięćset 00/100) złotych;

- J. S. i B. Z. kwoty po 450,00 (czteryście pięćdziesiąt 00/100) złotych.

SSA Grażyna Czyżak SSA Alicja Podlewska SSA Barbara Mazur

Sygn. akt III AUa 221/16

Sygn. akt III AUz 35/16

UZASADNIENIE

Decyzjami z dnia 31 stycznia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. ustalił podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne J. S. oraz B. Z. z tytułu ich zatrudnienia na podstawie umów o pracę u płatnika składek (...) w B. za okresy i w wysokościach wskazanych w zaskarżonych decyzjach.

Odwołania od powyższych decyzji wnieśli: J. S., B. Z. i (...) w B. domagając się zmiany tych decyzji i uznania, że do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne nie podlega wliczeniu ekwiwalent za pełnienie funkcji w zarządzie tego Zrzeszenia.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowiska wyrażone w uzasadnieniach zaskarżonych decyzji.

Wyrokiem z dnia 07 grudnia 2015 r. w sprawie VI U 633/14 Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych:

I. zmienił zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. nr 22 i 23 w ten sposób, że do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne J. S. i B. Z. z tytułu ich zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika – (...) w B. nie wliczył kwot wypłaconego im ekwiwalentu za pełnienie funkcji w zarządzie (...) w B.,

II. zasądził od organu rentowego na rzecz powodów kwotę 1.000 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Podstawę tego rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia i rozważania Sądu I instancji:

(...) w B. jest organizacją przedsiębiorców i pracodawców działających w szczególności w zakresie handlu i usług na podstawie przepisów ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o samorządzie zawodowym niektórych przedsiębiorców oraz ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców. Zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy o samorządzie zawodowym statuty zrzeszeń uchwalone przez zebrania członków (delegatów), z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy określają: zakres i zasięg działania zrzeszeń, zadania zrzeszeń, organy zrzeszeń oraz zakres i tryb działania tych organów, prawa i obowiązki członków, źródła finansowania działalności statutowej.

W związku ze szcątkową regulacją ustawową statut jest podstawowym źródłem prawa w Zrzeszeniu. W skład Zrzeszenia wchodzi zgodnie ze statutem, konkretnie § 6 ust. 1 przedsiębiorcy i pracodawcy. To spośród nich wybierane są przez zjazd delegatów osoby wchodzące w skład organów zrzeszenia. Wyjątek stanowią dyrektorzy, którzy zgodnie ze statutem mogą się wywodzić spoza członków Zrzeszenia.

O tym stanowi § 23 ust. 2. Dyrektorów powołuje i odwołuje prezes po zasięgnięciu opinii rady. Zgodnie z § 23 statutu Zrzeszenia zarząd składa się z 5-ciu osób: prezesa, 2-ch wiceprezesów, wybieranych przez zjazd delegatów oraz 2-ch członków zarządu - dyrektorów. W myśl § 23 ust. 4 statutu Zrzeszenia z wszystkimi osobami wchodzącymi w skład zarządu nawiązuje się stosunek pracy. Z wiceprezesami, dyrektorami stosunek pracy nawiązuje prezes. Jednocześnie tenże statut odróżnia 2 niezależne od siebie składniki uposażenia członków zarządu. Wynagrodzenie z tytułu stosunku pracy oraz ekwiwalent za pełnienie funkcji w zarządzie. Pierwszy ze składników stanowi przychód otrzymywany przez pracownika z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy, w związku z czym stanowi on podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne. Drugi zaś nie stanowi przychodu z tytułu zatrudnienia, gdyż podstawą jego wypłaty nie jest umowa o pracę, lecz statut - § 24 ust. 3. Z kolei § 22 lit. j statutu stanowi, że do wyłącznej właściwości Rady Kupieckiej należy ustalanie i opiniowanie wysokości ekwiwalentu dla osób pełniących funkcje w zarządzie. Zaś zgodnie z § 23 ust. 4 Rada Kupiecka ustala zasadę wynagradzania dla prezesa, opiniuje zasadę wynagradzania pozostałych członków zarządu i wiceprezesów oraz ustala wysokość ekwiwalentu za pełnienie funkcji w zarządzie dla prezesa i wiceprezesów, opiniuje również wysokość ekwiwalentu za pełnienie funkcji w zarządzie dla pozostałych członków

zarządu, czyli dyrektorów. Kompetencja do ustalenia wysokości ekwiwalentu w tym przypadku należy bowiem do prezesa.

Na podstawie regulacji statutowej Rada Kupiecka podjęła w okresie badanym przez organ rentowy w latach 2010-2012 następujące uchwały w przedmiocie zasad wynagradzania i zasad wypłacania ekwiwalentu: uchwałę numer 3/RK/2007 z dnia 08 stycznia 2007 r., uchwałę numer 4/RK/2007 z dnia 08 stycznia 2007 r., uchwałę numer 1/RK/2011 z dnia 28 kwietnia 2011 r. oraz uchwałę numer 1/RK/2012 z dnia 24 stycznia 2012 r. W Zrzeszeniu obowiązywał również Regulamin wynagradzania z dnia 25 lutego 2005 r. W sprawie jest bezsporne, że z członkami zarządu nie zostały zawarte umowy o zakazie konkurencji.

Pojęcie ekwiwalentu za utracone korzyści związane z pełnieniem funkcji w zarządzie, którym posługuje się Rada Kupiecka w uchwałach to nie innego jak ekwiwalent za pełnienie funkcji w zarządzie, o którym mowa w § 24 pkt 4 statutu. Wysokość ekwiwalentu, co również jest bezsporne w tych okresach była ustalana miesięcznie, a od dnia 01 maja 2011 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. kwartalnie. W latach 2010-2011 ekwiwalenty dla prezesa, wiceprezesów były ustalane przez przewodniczącego Rady Kupieckiej natomiast dla pozostałych członków zarządu były ustalane przez prezesa i przedkładane radzie. W 2012 r. ekwiwalenty dla prezesa i wiceprezesów były ustalane na posiedzeniu Rady Kupieckiej, prezesa i jej członków, a dla pozostałych członków zarządu przez prezesa Zrzeszenia. Umowy o pracę dyrektorów nie były zawierane na kadencję, zaś pełnienie funkcji w tym organie nie pozostawało w zakresie obowiązków pracowniczych tych osób. Wykonywanie obowiązków członka zarządu następowało w ramach stosunku organizacyjnego, a nie stosunku pracy jak twierdzi organ rentowy. O fakcie tym świadczy chociażby okoliczność odwołania dyrektorów z funkcji członka zarządu w dniu 22 czerwca 2011 r., która nie spowodowała żadnych zmian w łączącej ich ze Zrzeszeniem umowie o pracę ani w zakresie wynagradzania, ani w zakresie obowiązków pracowniczych.

W ocenie Sądu Okręgowego powierzenie funkcji członka organu poza umową o pracę nie stanowi samoistnego tytułu podlegania ubezpieczeniom, a tym samym nie rodzi obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne. W przypadku dyrektorów ekwiwalent był ich uposażeniem wyłącznie za pełnienie funkcji członka zarządu, który przysługiwał im na podstawie § 23 ust. 4 statutu. Wbrew stanowisku organu rentowego ekwiwalenty nigdy nie były ewidencjonowane na listach płac, lecz w osobnym dokumencie. Nie stanowią one dodatku do wynagrodzenia z tytułu umowy o pracę. Jest to przychód z działalności wykonywanej osobiście.

Sąd ten przywołał art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych. Art. 11 ust. 1 oraz art. 13 pkt 7 tejże ustawy stanowią, że są to pieniądze, wartości pieniężne, świadczenia bezpłatne otrzymywane przez osoby niezależnie od sposobu ich powoływania należące do składu zarządów, rad nadzorczych, komisji lub innych organów stanowiących, organów stanowiących osób prawnych. Art. 6 ust. 1 ustawy systemowej określa co jest podstawą wymiaru składek. Jest to katalog zamknięty. Nie można więc interpretować go rozszerzająco do przychodów w nich niewymienionych. Art. 6 ust. 1 ustawy systemowej nie określa powołania na stanowisko członka zarządu jako odrębnego tytułu do ubezpieczeń społecznych. Zgodnie z art. 18 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 121 ze zm., nazywanej dalej ustawą systemową) a contrario przychód ten nie stanowi podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne osób fizycznych.

Zdaniem Sądu I instancji cytowane w decyzji organu rentowego rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe nie może mieć zastosowania w niniejszej sprawie. W § 2 ust. 1 punkt 32 określa ono bowiem przychody, które nie stanowią podstawy wymiaru składek pracowników. Tymczasem ekwiwalenty wiążą się z zawartą umową o pracę, a nie z istnieniem stosunku organizacyjnego, tj. pełnieniem funkcji członka zarządu. Nie sposób zatem uzasadnić argumentację organu rentowego, że skoro ekwiwalent nie został tam wymieniony to powinien stanowić podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne.

Sąd ten podkreślił, że podobne uregulowania przewidziane są w spółkach prawa handlowego. W orzecznictwie wielokrotnie podkreślano brak podlegania obowiązkowi ubezpieczenia społecznego wskazanym w tychże przepisach w przypadku wynagrodzeń przyznanych uchwałami organów spółki dla członków zarządu, czy też członków rad

nadzorczych spółek prawa handlowego z tytułu wykonywania czynności związanych z obowiązkami korporacyjnymi. Członek zarządu jest powoływany i odwoływany uchwałą wspólników, nie jest to zatem powołanie wynikające z art. 68 Kodeksu pracy, a zatem nie stanowi tytułu do objęcia ubezpieczeniami.

Na to zwrócił uwagę Sąd Najwyższy w swoim wyroku z dnia 14 lutego 2001 r. w sprawie I PKN 258/00 opublikowany w zbiorze orzecznym z 2002 r. pod nr 23, pod poz. 565, czy w wyroku z dnia 07 stycznia 2000 r. w sprawie I PKN 404/99 opublikowanym w LexPolonica pod nr 347247.

W związku z tym uznając zaskarżone decyzje za wadliwe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu, na mocy art. 98 k.p.c., Sąd ten orzekł jak w pkt 2 sentencji wyroku przyjmując, że składają się na nie koszty zastępstwa procesowego obliczone na podstawie § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.).

Apelację od powyższego wyroku wywiódł Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. zaskarżając ten wyrok w całości oraz zarzucając mu:

- 1) naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 121 ze zm.), art. 81 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027 ze zm.),
- 2) prawa procesowego, tj. art. 233 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 101 ze zm.).

W uzasadnieniu apelacji organ rentowy dokonał streszczenia postępowań: administracyjnego i sądowego-pierwszoinstancyjnego w niniejszej sprawie oraz obszernie kwestionował przyjęcie, że przychody uzyskiwane przez J. S. i B. Z. w okresach objętych zaskarżonymi decyzjami z tytułu ekwiwalentu za utracone korzyści związane z pełnieniem funkcji w zarządzie nie stanowią podstawy wymiaru składek na ich ubezpieczenia społeczne.

W konkluzji apelacji organ ten wnosił o:

- 1) zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania, ewentualnie
- 2) jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji,
- 3) zasądzenie od ubezpieczonego się na rzecz skarżącego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pismem procesowym z dnia 25 stycznia 2016 r., w odpowiedzi na apelację organu rentowego, (...) w B. wniosło o jej oddalenie oraz o zasądzenie od tego organu na rzecz odwołującego kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Pismem procesowym z dnia 29 grudnia 2015 r. (...) w B. wniosło zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w Bydgoszczy w przedmiocie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego z dnia 07 grudnia 2015 r., zawarte w pkt 2 wyroku zarzucając mu naruszenie § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.).

W konkluzji zażalenia skarżący wnosił o:

- 1) uchylenie zaskarżonego postanowienia w trybie art. 395 § 2 k.p.c. oraz rozpoznanie sprawy na nowo- z uwagi na oczywiste uzasadnienie zażalenia, ewentualnie

2) zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie w miejsce kwoty 1000 zł, kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1200 zł,

3) zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującego się kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego zasługuje na uwzględnienie poprzez zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołań.

Z treści apelacji wynika zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, a w konsekwencji błędne ustalenie, że w okresach objętych zaskarżonymi decyzjami prawo J. S. i B. Z. do ekwiwalentu za pełnienie funkcji członka zarządu nie było związane ze stosunkiem pracy łączącym ich z (...) w B., nazywanym dalej Zrzeszeniem, a jedynie z istnieniem stosunku organizacyjnego łączącego Zrzeszenie z członkami jego zarządu.

Skuteczne postawienie zarzutu sprzeczności istotnych ustaleń ze zgromadzonymi dowodami lub naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. wymaga wykazania, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, lub nie uwzględnił wszystkich przeprowadzonych w sprawie dowodów, jedynie to bowiem może być przeciwstawione uprawnieniu do dokonywania swobodnej oceny dowodów (por. wyrok S.N. z dnia 13 października 2004 r., III CK 245/04, LEX nr 174185).

W ocenie Sądu Apelacyjnego organ rentowy zdołał wykazać wadliwość rozumowania Sądu I instancji z punktu widzenia zaprezentowanych powyżej kryteriów.

Spór w przedmiotowej sprawie koncentruje się na kwestii, czy wypłacane J. S. i B. Z. w kwotach i za okresy objęte zaskarżonymi decyzjami kwoty tytułem ekwiwalentu za pełnienie funkcji członka zarządu stanowią składnik ich wynagrodzenia za pracę podlegający zaliczeniu do podstawy wymiaru składek na pracownicze ubezpieczenia społeczne, o której mowa w art. 18 ust. 1 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 121 ze zm., nazywanej dalej ustawą systemową).

Podzielić należy stanowisko, zgodnie z którym zarządzanie zakładem pracy może być wykonywane na podstawie stosunku pracy, umowy menedżerskiej lub bezpośrednio na podstawie stosunku organizacyjnego łączącego członka zarządu ze spółką. Kwalifikacja kontraktu menedżerskiego jako umowy o pracę lub umowy prawa cywilnego zależy od okoliczności konkretnego wypadku. Jeżeli kontrakt menedżerski ma charakter umowy o pracę, osoba wykonująca tę umowę podlega ubezpieczeniom społecznym na takich samych zasadach jak inni pracownicy. Jeśli ma cechy umowy o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy o zleceniu, podlega ubezpieczeniom jak zleceniobiorcy w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy systemowej (por. wyrok S.N. z dnia 17 lutego 2015 r., I UK 221/14, LEX nr 1663397).

W świetle przeprowadzonych w niniejszej sprawie dowodów, a w szczególności Statutu (...) w B. nie ulega wątpliwości, że zarządzanie Zrzeszeniem wykonywane jest na podstawie stosunku pracy, a nie bezpośrednio na podstawie stosunku organizacyjnego łączącego je z członkami zarządu.

Z treści § 23 ust. 4 Statutu Zrzeszenia wynika bowiem jednoznacznie, że ze wszystkimi osobami wchodzącymi w skład zarządu Zrzeszenia nawiązywany jest stosunek pracy. Z wicedyrektorami i dyrektorami stosunek pracy nawiązuje prezes, zaś z prezesem przewodniczący rady. Powyższy przepis w sposób jednoznaczny wyraża wolę Zrzeszenia wykonywania obowiązków członka jego zarządu w ramach stosunku pracy.

Brak jest zatem podstaw do przyjęcia, że zarządzanie Zrzeszeniem było wykonywane bezpośrednio na podstawie samego tylko stosunku organizacyjnego łączącego Zrzeszenie z członkiem jego zarządu.

Wprawdzie obowiązujący w Zrzeszeniu (...) nie przewiduje takiego składnika wynagrodzenia za pracę jak ekwiwalent za pełnienie funkcji w zarządzie, lecz § 23 ust. 4 Statutu Zrzeszenia przewiduje takie dodatkowe specjalne wynagrodzenie członków zarządu.

Zdaniem Sądu II instancji Statut Zrzeszenia może przewidywać takie dodatkowe wynagrodzenie dla członków zarządu, które związane jest z rozszerzonym w stosunku do innych pracowników zakresem ich uprawnień i obowiązków.

Nieprawidłowo zatem Sąd Okręgowy ustalił, że ekwiwalent za pełnienie funkcji w zarządzie Zrzeszenia pozostawał bez związku ze stosunkiem pracy łączącym członków zarządu: J. S. i B. Z. ze Zrzeszeniem.

Zasadne jest przyjęcie, że w sytuacji, gdy obowiązki członka zarządu Zrzeszenia są wykonywane w ramach stosunku pracy, to przewidziany w § 23 ust. 4 Statutu Zrzeszenia ekwiwalent za pełnienie funkcji w zarządzie uznać należy za składnik wynagrodzenia za pracę, który podlega zaliczeniu do podstawy wymiaru składek na pracownicze ubezpieczenia społeczne (por. wyrok S.N. z dnia 02 grudnia 2010 r., II UK 147/10, OSNP 2012/3-4/47).

Przepis § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. z 2015 r., poz. 2236 ze zm.) nie wymienia takich dodatkowych składników wynagrodzenia związanych z pełnieniem funkcji członka zarządu wśród przychodów, które nie stanowią podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe pracowników.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga również, że z przeprowadzonych w sprawie dowodów wynika, że ekwiwalent za pełnienie funkcji w zarządzie Zrzeszenia był wymieniony na listach płac razem z pozostałymi składnikami wynagrodzenia za pracę oraz zadeklarowano za wypłaty z tytułu tego ekwiwalentu zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych.

Zasadne jest zatem przyjęcie, że wbrew stanowisku Sądu I instancji wypłacony J. S. i B. Z. ekwiwalent za pełnienie funkcji w zarządzie stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, osiągniany z tytułu zatrudnienia ich w ramach stosunku pracy.

Odwołujący w oparciu o przeprowadzone w niniejszej sprawie dowody nie podważyli ustalonej przez organ rentowy w postępowaniu administracyjnym wysokości podstawy wymiaru składek na pracownicze ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne w okresach objętych zaskarżonymi decyzjami.

W zaskarżonych decyzjach organ ten prawidłowo, stosownie do art. 18 ust. 1 i art. 20 ust. 1 ustawy systemowej, w podstawie wymiaru składek na pracownicze ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe J. S. i B. Z. uwzględnił przychody osiągnięte przez nich z tytułu wypłaconego ekwiwalentu za pełnienie funkcji w zarządzie Zarządzenia.

Prawidłowo również, w myśl art. 81 ust. 1 i 6 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027 ze zm., nazywanej dalej ustawą o świadczeniach opieki zdrowotnej) organ rentowy za podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne przyjął podstawę wymiaru składek na ich ubezpieczenia emerytalne i rentowe, pomniejszoną o kwoty składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek.

Zasadne są zatem podniesione w apelacji organu rentowego zarzuty: naruszenia prawa procesowego, tj. art. 233 § 1 k.p.c. oraz naruszenia prawa materialnego, tj. art. 18 ust. 1 i art. 20 ust. 1 ustawy emerytalnej oraz art. 81 ust. 1 i 6 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej.

W związku z powyższym, uznając apelację organu rentowego za zasadną, działając na mocy art. 386 § 1 k.p.c., Sąd Apelacyjny orzekł, jak w pkt I sentencji wyroku.

W przedmiocie postępowania wszczętego zażaleniem (...) w B. od postanowienia w przedmiocie zwrotu kosztów procesu, zawartego w pkt 2 wyroku z dnia 07 grudnia 2015 r. w sprawie VI U 633/14, na mocy art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., Sąd ten orzekł jak w pkt II sentencji wyroku uznając, że wobec zmiany zaskarżonego wyroku i oddalenia odwołań, to Zrzeszenie jest stroną przegrywającą sprawę, a zatem dalsze postępowanie w tym przedmiocie stało się zbędne.

O kosztach procesu – kosztach zastępstwa procesowego organu rentowego w postępowaniu sądowym: pierwszo-instancyjnym i drugo-instancyjnym w niniejszej sprawie, na mocy art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 99 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c., § 2, § 10 ust. 1 pkt 2 i § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804), orzeczono jak w pkt III sentencji wyroku.

SSA Barbara Mazur SSA Alicja Podlewska SSA Grażyna Czyżak